

Fővárosi Törvényszék 14.K.700.395/2018/12.számú ítélete

Közbeszerzési Értesítő száma:	2018/119
Beszermzés tárgya:	
Hirdetmény típusa:	Bírósági határozat KÉ
Eljárás fajtája:	
Közzététel dátuma:	2018.06.22.
Iktatószám:	10691/2018
CPV Kód:	
Ajánlatkérő:	
Teljesítés helye:	
Ajánlattételi/résztvételi jelentkezési határidő:	
Nyertes ajánlattevő:	
Ajánlatkérő típusa:	
Ajánlatkérő fő tevényeségi köre:	

Fővárosi Bíróság ítélete

Szöveg: A FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint elsőfokú bíróság
14.K.700.395/2018/12. szám

A Fővárosi Törvényszék a Szecskay Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Kossuth tér 16-17.; ügyintéző: dr. Kovács Zoltán Balázs) által képviselt Állami Egészségügyi Ellátó Központ (1125 Budapest, Diós árok 3.) felperes, a Dr. Puskás Dóra Hildegard jogtanácsos által képviselt Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat (D.530/16/2017.) bírósági felülvizsgálata iránt a felperes által indított perében — tárgyaláson - meghozta a következő ítéletet:

A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 100.000,- (egyszázezer) forint perköltséget. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felpere és a perben nem álló Debreceni Egyetem, Pécsi Tudományegyetem és Szegedi Tudományegyetem konzorciumi partnerek, az EFOP-2.2.0-16-2016-00003 kódszámú, egységes ápolási eszközpark kialakítására projektet alapítottak, konzorciumi szerződést kötöttek. Adásvételi keretszerződés keretében orvostechnikai eszközök szállítása és üzembe helyezésére a felperes közreműködésével ajánlati felhívást tettek közzé a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Részé szerinti nyílt közbeszerzési eljárás keretében. Az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2017. július 25. napján 2017/S 140-287240. szám alatt megjelent felhívást a felperes több korrigendummal is módosította.

Az ajánlattételi határidőben a felhívás a következő lényeges elemeket tartalmazta:

- adásvételi keretszerződés keretében 2554 db antidecubitus matrac, 150 db intenzív multifunkciós ágy, 150 db elektronikus subintenzív ágy, 350 db elektronikus körtermi ágy, 847 db gurulós infúziós

állvány, 7230 db szivacsmatrac, 1900 db kórtermi ülőke, 30 db csecsemő- és kisded ágy, 19 db fekvő tolokocsi, 21 db ülő tolokocsi, 7 db gyógyszerosztó kocsi, 14 db kötöző kocsi, 10 db sürgősségi kocsi defibrillátorral, 64 db fecskendő infúziós pumpa, 20 db betegőrző monitor, 410 db emelt komfortfokozatú több funkció ápolási ágy és 116 db traumatológiai ágy szállítása és üzembe helyezése volt a felhívás tárgya, amelyeket eseti megrendelések alapján - a keretszerződés rendelkezései szerint - megadott teljesítési határidőre és teljesítési helyszínekre kellett szállítani, és a műszaki specifikációkban felsorolt termékek esetén betanítani azok használatát intézményenként meghatározott számú személynek.

- a felhívás III. 1.3) Műszaki, illetve szakmai alkalmasság körében az M.2. alkalmasság elnevezéssel előírta, hogy „Ajánlattevő, közös ajánlattevő alkalmatlan, ha: ...M.2. a Korm. rendelet 21. § (1)

bekezdés h) pontjára figyelemmel nem csatolja a megajánlott termékek fotódokumentációját -minden eszközre külön-külön - egy példányban papír alapon és digitális (CD/DVD) formában is.”

- az elvárt igazolási mód: „M.2. A Korm. rend 21§ (1) bekezdés h) pontjára figyelemmel csatolni szükséges a megajánlott termékek fotódokumentációját - minden eszközre külön-külön - egy példányban papír alapon és digitális (CD/DVD) formában is az alábbi előírásoknak megfelelően: -az eszköz fényképes bemutatása minden oldalról kötelező (elöl, hátul, fent, lent, jobb, bal); - az eszközöknek a műszaki leírásokban előírt paraméter minimumkövetelményét igazoló, minimum 6 megapixel (3264x1840 képpont) jpg képek készüljenek; a képeket kötelező az adott paraméternek megfelelően elnevezni és eszközönként válogatva és csoportosítva benyújtani; kötelező képet készíteni az adott eszköz típusát igazoló gyártói megjelölésről (címké) is, amely alapján az eszköz beazonosítható. Az ajánlatkérő lehetővé teszi, hogy azon paraméterek esetén, ahol fényképpel objektív okoknál fogva nem igazolható a megfelelés, ajánlattevő gyártó által aláírt nyilatkozattal igazolja a megfelelést.”

- a műszaki dokumentációban a felperes az intenzív betegellátásra felkészített multifunkcionális betegágy (150 db), az elektronikus szubintenzív ágy (150 db), az emelt komfortfokozatú több funkció ápolási ágy (410 db), a traumatológiai ágy (116 db) beszerzési tárgyak esetében az kötelező tartozékként tüntetett fel a részletezett paramétereknek megfelelő: 1 db takarót, 1 db párnát, 1 db paplan huzatot, 1 db párnahuzatot és 1 db lepedőt.

A felperes eljárását a perben nem álló TRET Kereskedelmi és Szolgáltató Bt. (a továbbiakban: kérelmező) vitatta jogorvoslati kérelemmel.

Az alperes a D.530/16/2017. számú határozatával megállapította, hogy a felperes a közbeszerzési eljárás 2. része vonatkozásában megsértette Kbt. 50. § (4) bekezdését, a 61. § (4) bekezdését, és a 65. § (2) bekezdését, valamint a közbeszerzési eljárás 2. részében a felperes eljárást megindító felhívását, a közbeszerzési dokumentumokat és azt követően a közbeszerzési eljárásban hozott valamennyi döntését megsemmisítette. A felperessel és a perben nem álló Debreceni Egyetemmel, Pécsi Tudományegyetemmel és Szegedi Tudományegyetemmel szemben egyetemlegesen 10.000.000.- Ft, azaz tízmillió forint bírságot szabott ki.

A kérelmező ügyfélképességét vizsgálva megállapította, hogy önmagában az ajánlat benyújtása a jogorvoslati kérelem előterjesztését követően nem támasztja alá, hogy ajánlatkérő előírása jogszerű, és nem sérti a kérelmező jogát vagy jogos érdekét az ajánlatkérő a részekben meghatározott tárgy együttes beszerzése, és az alkalmasság igazolásának módja. Ugyanakkor mindezek csak egy érdemi vizsgálattal állapíthatók meg, ezért a kérelmező ügyfélképességét befogadta. Rögzítette, hogy a Kbt. rendszerében nincs jogi relevanciája, hogy a kérelmező az orvostechikai eszközök forgalmazói tevékenységét hány éve vette fel a tevékenységi körébe. Az ügyfélképesség vizsgálata körében értékelte, hogy a felperes további észrevétellel, irattal nem

vitatta az ügyfélképességet.

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014/24/EU Európai Parlament és a Tanács irányelvvel (a továbbiakban: Irányelv) összhangban megalkotott Kbt. 61. § (4) bekezdése az ajánlatkérő számára kettős vizsgálati kötelezettséget ír elő a részajánlattétel biztosítása vagy annak kizárása során. Elsőként a lehetőséget, majd a célszerűségi szempontból vizsgálva a kérdést az alkalmazás vagy mellőzés kérdésében az adott közbeszerzés egyedi körülményeinek figyelembevételével dönt, s a mellőzésről számot kell adnia indoklásában. A részekre bontás esetében az ajánlatkérőnek a becsült érték meghatározásának szabályai is támpontként szolgálnak, az ajánlatkérőnek figyelemmel kell lennie a Kbt. 19. § (3) bekezdésére, mely szerint, ha azonos vagy hasonló felhasználásra szánt áruk beszerzése részekre bontva, több szerződés útján valósul meg, a közbeszerzés becsült értékének meghatározásához az összes rész értékét figyelembe kell vennie. Az alperes megállapítása szerint a felperes a közbeszerzési eljárás előkészítése során vizsgálatot folytatott, amely vizsgálata eredményeként a részajánlattétel biztosításáról döntött, és három közbeszerzési részt határozott meg, amelyet azonban nem bontott további részekre. A jogorvoslati kérelem alapján kizárólag a 2. közbeszerzési rész kialakítását vizsgálva megállapította, hogy a kórházi textíliák kapcsán megállapította, hogy azok együttes

beszerzése az ágyakkal, az ajánlatkérő által előadott indokból, nem elfogadható, mert azok egymásnak nem elválaszthatatlan részét képezik. Nem vitatva, hogy a kórházi ágyak használata során is szükséges azokat párnával, lepedővel, takaróval, paplan- és párnahuzatokkal ellátni, ezt nem találta olyan funkcionális egységnek, mint pl. az ágy és a matrac, vagy azok emelő szerkezetét. Egy ágy rendeltetésszerű használatához az eljárásban beszerezni kívánt egy-egy garnitúránál nagyobb, eltérő mennyiségű mosható textília szükséges. Ugyancsak mesterséges egységet alkotott a felperes azzal, hogy a kórházi ágyak és azokkal azonos vagy hasonló funkciót betöltő tárgyak mellett pusztán az azonos szállítási címre hivatkozva egy részajánlat keretében kívánta beszerezni a 10 db sürgősségi kocsit defibrillátorral, 64 db fecskendő infúziós pumpát, 20 db betegőrző monitort. Ezáltal a felperes ugyanis olyan termékek együttes megajánlását kérte egy-egy részajánlati körben, amelyek eltérő célra kerülnének felhasználásra, és a közbeszerzési gyakorlat szerint is külön-külön beszerezhetők. Az érintett termékek nem képeznek műszaki-funkcionális egységet, nem minősülnek egy leszállítandó rendszer részelemeinek. Mindezek miatt az 1. kérelmi elem vonatkozásában megállapította, hogy a felperes a részajánlattétel feltételeinek meghatározásával megsértette a Kbt. 50. § (4) bekezdését, a Kbt. 61. § (4) bekezdését.

A Kbt. szabályozási rendszere alapján a közbeszerzési eljárás felhívásában elő kell írnia az ajánlatkérőnek azokat az elvárásait, feltételeit, amelyek alapján meg tudja állapítani az ajánlatot benyújtó gazdasági szereplő szerződés teljesítésére való alkalmasságát. Jogalkotói elvárás az ajánlatkérővel szemben, hogy az alkalmassági követelmények meghatározását a közbeszerzés tárgyára korlátozza és azokat - a közbeszerzés becsült értékére is tekintettel - legfeljebb a szerződés teljesítéséhez ténylegesen szükséges feltételek mértékéig írja elő, a verseny biztosítása érdekében. Az ajánlati felhívás vizsgálva arra jutott, hogy a felperes a felhívás III. 1.3) M2. pontban tulajdonképpen semmilyen alkalmassági minimum követelményt nem határozott meg, hanem egy igazolási mód, a fotódokumentáció benyújtását írta elő, és igazolási módok között részletezte, hogy a fotódokumentációnak mit kell tartalmaznia. Az alperes kérdésként azonosította a jogorvoslati kérelem alapján, hogy milyen alkalmassági feltételt, műszaki elvárást kívánt a felperes fotódokumentációval ellenőrizni és mit a gyártói nyilatkozattal, illetőleg ezen előírásban mi az alkalmassági feltétel, amelyet fényképekkel kellene igazolni. A Kbt. 65. § (2) bekezdés harmadik mondata egyértelmű abban a tekintetben, hogy az alkalmassági követelményeket az eljárást

megindító felhívásban pontosan meg kell jelölni. A jogalkotó ezzel erősítette meg a Kbt. 50. § (4) bekezdésében alapelvei élel kimondott tételét. A felperes nem rögzítette, hogy milyen körülmények megléte, illetve hiánya vagy azok milyen mértékű fogyatékosága esetén állapítja meg az alkalmatlanságot az igazolási móddal meghatározott alkalmasság esetében. Ennélfogva akár egy érvényességi feltétel meglétét az alkalmasság keretében ellenőrizhetné a felperes. A vonatkozó leírás értékelésével megállapította, hogy az pontatlan és nem egyértelmű, hogy milyen termékekre vonatkozott (az összesre vagy csak a termékcsoportokra, illetőleg a kötelező tartozékokra is, vagy azokra nem). Azt sem találta megállapíthatónak, hogy milyen műszaki feltétel meglétét kellett volna e módon igazolnia az ajánlattevőknek és hogyan kell ennek eleget tenniük annak érdekében, hogy az ne jelentsen indokolatlan terhet. Ennélfogva a 2. kérelmi elem esetében megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 50. § (4) bekezdését és a Kbt. 65. § (2) bekezdését.

A bíróság kiszabása indokolt a felperessel szemben, tekintettel arra, hogy súlyos jogsértéseket valósított meg azzal, hogy a Kbt. alapelveinek érvényesülését biztosító, a részajánlattételre és az alkalmassági feltételre és igazolási módra vonatkozó a Kbt. tételes szabályait megsértette. A felperessel együtt az ajánlatkérők egyetemleges kötelezéséről a konzorciális szerződés és a Kbt. 29. § (4) bekezdése alapján rendelkezett. A bíróság összege körében a súlyos jogsértésen túl figyelembe vette az eset összes körülményét, a közbeszerzés tárgyát és közösségi értékhatárt meghaladó kiemelten magas értéket, azt, hogy a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre befolyása nem volt, valamint, hogy a jogsértés a felhívás és a felperes döntéseinek megsemmisítése által reparálható volt. Mérlegelte továbbá azt, hogy a felperes a közbeszerzési eljárását önként nem függesztette fel, a jogorvoslati kérelem ellenére az eljárást folytatta. Az ismételtség körében figyelemmel volt arra is, hogy az ajánlatkérők mindegyikével szemben a határozathozatal megelőző két évben több ügyben (D.885/2015., D.948/2016., D251/2017., D.400/2017., D.505/2017.,

447/2017., 443/2017., 441/2017., 440/2017, 18/2017., 512/2017., 478/2017., 181/2015., 55/2015.

151/2017, 30/2017, 881/2016. 822/2016.) már bíróság kiszabásával járó jogsértéseket állapított meg a Kbt. törvény alapján. A támogatásból megvalósuló beszerzésre tekintettel mérlegelte azt a körülményt is, hogy a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat. A bíróság összegének megállapításakor figyelemmel volt még arra, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volta nem merült fel.

A felperes az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását kérte a Kbt. 148. § (2) bekezdése alapján akként, hogy a kérelmező ügyfélképességének hiányára tekintettel a jogorvoslati eljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 30. § f) pontja alapján a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül utasítsa el. Másodlagosan az ügyfélképesség hiányához kapcsolódó eljárásjogi jogszabálysértés lényeges voltának megállapítása mellett az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és új eljárásra kötelezését kérte. Harmadlagosan annak megállapításával, hogy nem követett el jogsértést, a felhívás 2. részében foglaltak szerinti részre bontás és a műszaki előírások jogszerűek, a közzétett felhívásának 2. része, annak dokumentációja és az arra vonatkozóan ajánlatkérőként hozott döntései érvényesek és joghatályosak, és az alperes jogsértő módon érvénytelenítette a felhívás 2. részét és annak dokumentációját, és a jogsértő bíróságot mellőzze. Negyedlegesen kérte a határozat megváltoztatását a bíróság mellőzésével vagy ennek hiányában a bíróság összegét csökkentésével, legfeljebb

1.000.000,- forint összegben történő meghatározásával. Álláspontja szerint az alperes határozata a Kbt. 50. § (4) bekezdésébe, 61. § (4) bekezdésébe, 65. § (2) bekezdésébe, 148. § (2) bekezdésébe, 165.

§-ába, a Korm.r. 21. § (1) bekezdés h) pontjába, a Ket. 72. § e) pontjának eb) és ec) alpontjába, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ában ütközően jogszabálysértő.

Az ügyfélképességet - jogi álláspontja szerint - az alperes jogszabálysértő módon állapította meg anélkül, hogy azt a kérelmező a Kbt. 148. § (2) bekezdésébe foglalt feltételek körében bizonyította volna. A határozat 50. pontjában rögzített konjunktív feltételek nem valósultak meg, mert a kérelmező képes volt ajánlatot tenni, így az akadályozottság nem állapítható meg, e feltétel tényszerűen nem teljesült, az eljárást meg kellett volna szüntetni, a kérelmező ügyfélképessége hiányában. Az alperes határozatában az ügyfélképesség kérdésében hozott döntése tekintetében a Ket. 72. § (1) bekezdésébe ütköző módon nem indokolta megfelelően, nem adott számot arról, hogy a kérelemre indult eljárásban hivatalból vizsgálandó ügyfélképesség vizsgálata körében miért róttá terhére, hogy „további irattal nem vitatta” a kérelmező ügyfélképességét. Amennyiben valószínűsített az ügyfélképesség hiánya, úgy hivatalból kellett volna hivatalból tisztázni, és hivatalból bizonyítást folytatni. Ennek elmaradása súlyos eljárási jogszabálysértés. A határozat 50. pontjában konjunktív feltételként elismerés ellenére az ajánlattételben való tényleges akadályozottság és az ezzel összefüggő érdeksérelem vagy annak veszélye nem állapítható meg. Az alperes a maga által felállított ügyfélképességi tesztet nem végezte el.

A beszerzés 2. része tekintetében a részekre bontás kötelezettségének megállapítása a Kbt. 61. § (4) és 50. § (4) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő döntés. A 2. rész beszerzési tárgyai szoros szakmai és funkcionális egységet képeznek a következők szerint: az intenzív és szubintenzív osztályokon alkalmazható multifunkcionális betegágyak a gyors és hatékony invazív beavatkozások mellett alkalmasak a esetleges újraélesztésre, a folyamatos betegmonitorozásra, és a teljes értékű, folyamatos parentális táplálásra. A beavatkozáshoz és megfigyeléshez is szükségesek a defibrillátorral felszerelt újraélesztő kocsik, betegőrző monitorok és a fecskendő pumpák. Ezen eszközök köre egy helyszínre szállítása és a kapcsolódó oktatási (betanítási) igény egy részajánlattétel keretében történő beszerzést indokol. Együttes értéke a teljes beszerzéshez képest csekély értékű, amire tekintettel gazdaságilag ésszerű és indokolatlan a külön részajánlatban beszerzésük, ami nem is versenykorlátozó, mivel az ajánlatot tevők maguk is könnyen beszerezheték azokat. A Magyar Ápolási Igazgatók Egyesülete elnökének nyilatkozata szintén megerősíti, hogy az intenzív betegellátásra felkészített betegágyak szakmailag és funkcionálisan

szorosan összekapcsolódnak. A hivatkozott kórházi beszerzési gyakorlat is az, hogy együttesen szerzik be a kórházi ágyakkal az orvosi eszközöket. Ezek együttes értéke elenyésző volt a beszerzés teljes értékéhez képest. Az előzetes piaci felmérés is visszaigazolta továbbá, hogy több társaság is önállóan vagy jelentős hányadában önállóan képes lett volna a teljesítésre. A jogsértés nem lett volna megállapítható az ágyneműk együttes beszerzésére vonatkozóan sem. Az ágyak tartozékaiként azokra sem áll fenn a részekre bontás kötelezettsége. Az azonnali beüzemeléshez kapcsolódó beszerzői igényt is szolgált az egységben kezelés. A részekre bontási kötelezettség vonatkozásában a beszerzés tárgyának elenyésző értéke igenis szempont lehet, amint arra az Irányelv preambuluma 78. pontja is utal, mert ellenkező esetben a szerződés teljesítése technikailag túlzottan bonyolulttá vagy költségessé válhat, illetve a teljesítés koordinációját is nehezítheti. A 2. rész szerinti ajánlati felhívással célja volt a csomagban beszerzés révén elérhető kedvezőbb ár, azonos minőségi szintű termékek és cseréjük cserélhetősége, valamint a megfelelő betanítás és oktatás nyertes általi koordinációját. Releváns okai voltak tehát a funkcionális egységként értékelésnek, függetlenül a beszerzés értékétől és rendeltetési helyétől. Megjegyezte, hogy a további részekre bontást a folyamatba épített ellenőrzés ellenére a Miniszterelnökség

Közbeszerzési Felügyeleti Főosztálya sem jelezte.

Az ajánlattevők, így a kérelmező számára - tekintettel az ajánlati felhívás orientáló jellegű II.2.5. pontjára - nem volt kétséges és vitás az általa támasztott műszaki alkalmassági feltételek, csak a fotódokumentáció előírásának jogszerűsége volt kérdéses. A Kbt. 50. § (4) bekezdése és 65. § (2) bekezdés megsértésének megállapításakor az alperes jogsértő módon túlterjeszkedett a kérelmező kérelmében. A fotódokumentációt a Korm.r. 21. § (1) bekezdése alapján jogszerűen kérhette. Egyértelműnek kellett lennie továbbá, hogy azt a 17 különböző típusú eszközről, s nem egyenként minden eszközről kérte. Az előzetes vitarendezés eredményeként, hogy a fényképpel objektív okoknál fogva nem igazolható paraméterek ellenjegyzett gyártói nyilatkozattal is igazolhatók. Emellett mintapéldány benyújtásának előírására is lehetőség lett volna a Korm.r. 21. § (1) bekezdés h) pontja alapján, ennek mellőzésével azonban az ajánlattételt kívánt könnyíteni. Az, hogy a felhívás III. 1.3.) M.2. pontja szerinti műszaki paraméterek közül melyek igazolhatók fényképekkel, a józan ész és a logika általános szabályai révén is meghatározható. Megjegyezte, hogy az egységes európai közbeszerzési dokumentum kitöltésével tesznek ajánlatot, csak a legjobb ajánlatot tevőket hívják fel az igazolások benyújtására, így az ajánlattételben való akadályozottság nem állapítható meg. A terhére kiszabott bírság jogsértő, annak megállapítása a Kbt. 165. § (10) bekezdésébe ütközik. Az alperes hasonló bírságolási szempontok mellett a határozathozatal idején vagy azt megelőzően hozott határozataiban rendre alacsonyabb összegű bírságot szabott ki, míg tízmilliós nagyságrendű bírság kiszabására csak például a verseny jogellenes korlátozását megállapító határozatában került sor. Szintén súlyosabb, a közbeszerzési eljárás előkészítésébe történt ajánlattevői bevonás esetén, jelentős közbeszerzési érték mellett is, az alperes csak kétfélmillió forint bírságot szabott ki. Az alperes nem adott számot a határozata bírságot kiszabó rendelkezésére vonatkozó indokolásában, hogy miért tért el saját, bírságkiszabási gyakorlatától. Ezen eljárással sérült a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontjának ec) alpontja, a határozat nem felel meg a Pp. 339/B. §-a szerinti követelményeknek. Megfelelő bizonyítékértékeléssel az alperesnek, jogsértés megállapítása mellett is, jóval alacsonyabb összegű bírságot kellett volna kiszabnia, a bírságösszeg okszerű megállapítása a határozat indokolásából nem következethető. E súlyos jogszabálysértés az ügy érdemére is kihatott, a mérlegelés megfelelő elvégzése ugyanis jóval alacsonyabb összegű bírság megállapítására vezetett volna. A Kúria 2/2015. (XI. 23.) KMK véleménye - amely a jogsértés súlyához viszonyításra helyez hangsúlyt - alapján a hivatkozott eseti döntések eltérései, a kiemelt közbeszerzési érték, a súlyos jogsértés megállapítása ellenére a becsült érték mindössze 0,064%-os mértékű bírság kiszabása alapján is megállapítható az aránytalanság a tárgyi határozatban, figyelemmel az utóbbi vele szemben 2018. április 9-én meghozott D.72/10/2018. számú határozatban súlyos jogsértés megállapítása mellett kiszabott 2.000.000,- forint összegű bírságra. A felhívás 1. és 3. részeit alperes nem érintette, a határozat erre azonban nem tér ki.

Az alperes ellenérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy eljárása során a Kbt. és a Ket. rendelkezéseinek megfelelően járt el, a tényállást a szükséges mértékben feltárta, indokolási kötelezettségének eleget tett.

Az ügyfélképességet végig vizsgálta. A kérelmező az ajánlattétel révén nem veszítette el a jogosultságát, hogy vitassa, miszerint a felperes kiírása szerint képtelen érvényes és versenyképes ajánlatot tenni, mivel a mesterséges egyesítés és egymással össze nem tartozó termékek indokolatlan egységben történő beszerzés, valamint az alkalmassági feltételek igazolása körében támasztott feltételekkel. A rövid jogorvoslati határidők miatt az ajánlattétel után már nem lehetett volna érdemben vitatni az ajánlatkérői előírásokat. Ennélfogva a felperes által fel nem függesztett közbeszerzési eljárásra tekintettel ajánlatot kellett benyújtania, tekintettel arra is, hogy a

jogorvoslati eljárásában tett intézkedés időpontjára már eltelt az ajánlattételi határidő. Az, hogy a kérelmező ajánlatot nyújtott be, nem jelenti, hogy képes is lett volna megfelelő ajánlatot tenni. A felperesi érvelés téves, mert az esetben is ügyfélképeség elvesztésével járna, ha a kérelmező nem tette ajánlatot.

Az ügy érdemére vonatkozó határozati indokolás fenntartásával kifejtette, hogy a műszaki szakmai alkalmassági igazolási feltétellel kapcsolatban azért állapított meg jogsértést, mert az pontatlan, nem egyértelmű feltételt fogalmazott meg a fényképes igazolással kapcsolatban. A gyártói nyilatkozat beengedése nem egyértelműsítette az igazolás rendjét, mert a felperes nem határozta meg, hogy milyen előírás esetében fogadja el azt és mikor nem. A közbeszerzési alapelvek: a verseny tisztasága, átláthatósága, az esélyegyenlőség biztosítása - mind elvárja az ajánlatkérőtől, hogy egyértelmű módon rögzítse a feltételeiket. A részekre bontás körében - álláspontja szerint -keresetindítási határidőben a felperes nem vitatta, hogy az ágyak mellett az ágyneműk vonatkozásában is azonos megállapítást tett. A beszerzés tárgyának részekre bontási kötelezettsége során az ajánlatkérő nem értékelheti az esetlegesen elenyésző érték-részeket. A funkcionális egység azon az alapon nem állapítható meg, hogy a beszerzés szerinti tárgyak egy helyszínre kerüljenek (Debreceni Egyetem - 10 db sürgősségi kocsis defibrillátorral, 64 db fecskendő infúziós pumpa, 20 db betegőrző monitor).

A bírság kiszabása, annak összegének megállapítása jogszerű. Az összege nem eltúlzott, a beszerzési becsült érték 0,6%-t teszi ki mindösszesen.

A felperes keresete az alábbiakban kifejtettek szerint nem alapos.

A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben azt kell vizsgálni, hogy az alperes, határozata eljárási és anyagi jogi szempontból jogszerű-e. A bírósági felülvizsgálat alapját a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontja, és a Kbt. 170. §-a jelenti a jelent perben.

A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 1/2011. (V. 9.) KK véleménye szerint a fél a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozva kérheti; keresetében anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat, és arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Ezekben a perekben a bíróság elsősorban azt vizsgálja: a határozat megfelel-e az anyagi jogszabályoknak. Önmagában eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott. Azt, hogy az eljárási szabálysértések az ügy érdemére kihatottak, a felperesnek kell állítania, és megfelelő módon bizonyítania, továbbá azt az eljáró bíróság a per egyéb adatai alapján értékeli és mérlegeli.

Az ügyfélképeség tagállami szabályozása során a jogalkotónak, annak értelmezése során pedig a tagállami jogalkalmazónak figyelemmel kell lennie arra, hogy az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 89/665/EGK Tanácsi Irányelv (továbbiakban: Jogorvoslati irányelv) 1. cikk (3) bekezdése minimumkövetelményként határozza meg, hogy a jogorvoslat lehetősége legalább azon személyi

kör részére álljon rendelkezésre, akiknek érdekében áll vagy állt egy adott szerződés elnyerése, és akiknek az állítólagos jogsértés érdeksérelmet okozott vagy ennek kockázata fennáll. A közösségi jog szabályozás is jelentőséget tulajdonít a kockázatnak. Ez a Kbt. 148. § (2) bekezdése szerinti veszélyeztetés tényállása, amellyel összefüggésben szintén elvárás a közvetlenség, amelyről esetről estre, az egyedi tényállás mellett kell döntenie. A közbeszerzési eljárásban félként, ajánlattevőként részt vett kérelmezővel szemben támasztott elvárás, hogy joga vagy jogos érdeke

sérelmét vagy veszélyeztetését bizonyítsa a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálásához. A Kbt. 148. § (2) bekezdése a jog vagy jogos érdek sérelmének közvetlenségét nem írja elő, ugyanakkor a jogorvoslati eljárás védelmi funkciója csak abban az esetben működhet, ha a hivatkozott jog vagy jogos érdek sérelme vagy veszélyeztetése közeli ok-okozati összefüggésbe hozható a vitatott tevékenységgel vagy mulasztással. Sajátos a helyzet abban az esetben, ha a közbeszerzési eljárásban ajánlattevőként részes arra utaló feltételek mellett terjeszti elő a jogorvoslati kérelmet, hogy bár ajánlattételre képes, de a vitatott mulasztás vagy tevékenység, mint ok vezethet az esetlegesen sikertelen ajánlattételre, mint okozatra azáltal, hogy pl. ajánlati felhívásban nem tisztázott, nem egyértelműen definiált igazolási módnak megfelelően járt el vagy az ajánlati felhívás vonatkozásában a részekre bontás indokolatlan mellőzésével függ össze az olyan ajánlata, amely részekre bontás esetén kedvezőbb is lehetne. A perben érintett esetben az alperes is annak tulajdonított jelentőséget, hogy a kérelmező ügyfélképességének vizsgálatánál nem annak van jelentősége, hogy már az ajánlattételben is ténylegesen akadályozott lett volna, hanem annak, hogy a jogorvoslati kérelemben jelzett jogsértések olyannak minősülhetnek a vizsgálat eredményeként, amelyek az ajánlattételben való eredményes részvételt veszélyeztették, mert egyrészt a nem megfelelő igazolás esetén az igazolás rendjének sérelmére hivatkozással, másrészt a nem kellő mértékű részekre bontás és az ahhoz szükséges beszerzési feladat következtében, pl. az ajánlati ár tekintetében, esetlegesen kedvezőtlenebb ajánlatra hivatkozással való értékelés vezetne a nem nyertes ajánlatnak minősítésre. E kérdések megválaszolására azonban a jogorvoslati kérelem érdemi vizsgálatával kerülhetett sor, annak mellőzése esetén a Jogorvoslati irányelv és az ezzel összhangban álló Kbt. 148. § (2) bekezdése szerinti veszélyeztetési tényállás ellenére az érdeksérelem kockázata esett volna ki a jogorvoslat köréből. Az alperesnek az ügyfélképesség kérdésében hozott döntése a bíróság álláspontja szerint jogszerű és a Kbt. 148. § (2) bekezdésének megfelelő, annak indokai világosak és a szükséges mértékben szerepelnek a határozat indokolása 51. pontjában, így a Ket. 72. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozás sem megalapozott. Minekután az alperes jogszerű álláspontja az, hogy a perbeli tényállás esetén csak az érdemi vizsgálat elvégzésével lehetett választ kapni a kérelmező által hivatkozott jogsértő helyzetre, ez visszahatott a kérelmezőtől elvárt, ügyfélképessége igazolási kötelezettségére. Az e körbe eső, és elvárható bizonyítás terjedelme esetenként eltér, így egyedi vizsgálat, és a körben egyedi mérlegelés tárgyát képezik az előadott hivatkozások és azok bizonyítékai. Irreleváns e körben, hogy a jogorvoslati kérelmet előterjesztő az ajánlattal érintett tevékenységet mikortól gyakorolja és az mikortól szerepel a kapcsolódó nyilvántartásokban. Az alperes ekként a hivatkozott teszt elvégzésével nem maradt adós, annak keretében a jogsértésként hivatkozottak megállapíthatóságához kapcsolódó, érdemi vizsgálat elmaradásával a megítélésben korlátot jelentő szerepét hangsúlyozta a jogorvoslatnak, amely ekként visszahat arra, hogy a kérelmezőnek mit és milyen terjedelemben kell a veszélyeztető jogsértések körében a kérelem érdemi vizsgálatához igazolnia. A hivatkozott teszt egyedi körülményekre történő alkalmazása nem jelentett mellőzést, csupán a szükséges bizonyítás terjedelmének meghatározását befolyásolta. A kifejtettek miatt a felperesnek az ügyfélképesség vizsgálatához kapcsolódó jogszabálysértésre hivatkozásai nem megalapozottak. A beszerzés 2. része tekintetében megállapított részekre bontás kötelezettségét az alperes a Kbt. 50.

§ (4) bekezdéséből 61. § (4) bekezdéséből vezette le. A Kbt. 61. § (4) bekezdése vonatkozásában is megállapítható, hogy az a közösségi jog szabályozásra vezethető vissza. Az Irányelvvel összhangban megalkotott rendelkezés az ajánlatkérő számára kettős vizsgálati kötelezettséget ír elő a részajánlattétel biztosítása vagy annak kizárása során. Az ajánlatkérőnek elsőként azt kell vizsgálnia, hogy a közbeszerzés tárgyának jellege lehetővé teszi-e a részajánlattétel biztosítását.

Igenlő válasz esetén - a beszerzés tárgyára tekintettel - azt, hogy objektíve lehetséges-e a részajánlattétel, amit a szerződéshez kapcsolódó további körülmények miatt célszerűségi vizsgálattal kell ellenőrizni. Helytállóan értékelte az alperes a tagállami szabályozás alapján, hogy ez az ajánlatkérő kettős vizsgálati kötelezettsége, amely az Irányelvben az ajánlatkérő számára biztosított, széles mérlegelési jogkör feltételek közé szorított, utóbb ellenőrizhető gyakorlásához tartozik. Az Irányelvben megjelenő, közösségi jogalkotói szabályozási cél a kkv-k támogatása azáltal, hogy részvételüket az olyan, racionális mértékig bontott ajánlati részekkel támogatják az ajánlatkérők, amelyek meghatározása a javukra engedett eltérési szempontok meghatározásának határain belül marad. Az Irányelv Preambuluma (78) pontjában indokolt, az ajánlatkérő számára biztosított mérlegelési jogkör keretében az ajánlatkérői érdekek figyelembe vételének kérdéséhez értékelésbe kell vonni azt a sajátos perbeli körülményt is, hogy a jelen ügyben a felperes vezetésével a perben nem álló ajánlatkérők konzorciális megállapodást kötöttek, ezáltal a közös közbeszerzés a beszerzés nagyságrendjének emelkedéséhez vezetett. Ennek azért van jelentősége, mert a felperes által hivatkozott, az érintett beszerzésnek a teljes beszerzés becsült értékéhez viszonyítása, az abból levont elenyésző jelleg megítélését az befolyásolja. Az orvosi eszközbeszerzés piacának jelentős hányadát érintik a perben nem álló ajánlattevők. A konzorciumban való eljárás hiányában az érintett beszerzés-rész, a multifunkcionális betegágyak és mellékük rendelet orvosi eszközök köre akár önálló közbeszerzési ajánlat tárgyai is lehettek volna. Az együttes eljárás folytán megnövekedett beszerzési volumenhez képest képviselt értékarány felperes általi kiragadása ezért nem elfogadható, azt is az eset összes körülményeire tekintettel szükséges értékelni. Hasonló módon az Irányelvben az ajánlatkérő javára értékelni engedett célszerűségi szempontokat, így pl. a szerződés teljesítéséhez kapcsolódó adminisztratív terheket is arra tekintettel kell értékelni, hogy az ajánlatkérők közössége járt el a tárgyi közbeszerzés esetén, amelyben a felperes szerepe a közbeszerzés során a többi ajánlatkérő tehermentesítése - többek között - az Irányelv által engedett eltérésre okot adó, méltányolható ajánlatkérői érdekek szempontjából. Az intenzív betegágyak és a mellékük kapcsolt orvosi eszközök együttes felhasználása, a hivatkozott egészségügyi szakmai érvek nem vitathatóak. A szakmai, funkcionális egység megítélésénél azonban a mérlegelési jogkörben értékelésbe kell vonni azt is, hogy az együttes beszerzés a valós funkcionális egységek kialakítását szolgálják-e. Ha és amennyiben a már létező funkcionális egységek egyes elemekkel kiegészítéséről vagy az ilyen elemek részleges cseréjéről, s emellett kevesebb számban önálló, új egységek kialakításáról van szó, akkor nem lehet szoros értelemben vett funkcionális egységről beszélni. A tárgyi közbeszerzés érintett része tekintetében az eltérő darabszámok, a hivatkozott 76 db ellátási helyen belüli felhasználásra tekintettel az állapítható meg, hogy a hivatkozott orvosi eszközök és betegágyak nem képeztek szoros értelemben vett funkcionális egységet. További értékelési szempont a már hivatkozott konzorciális formában történő eljárás, amely az Irányelvi mentesülési feltételeket eltérő értékelési szempontok szerinti megítélését eredményezi: e körben sem hivatkozhatóak változatlan módon olyan, ajánlatkérők számára eltérést biztosító feltételek, amelyek adminisztratív, célszerűségi alapon, de egy-egy ajánlatkérőre konstruáltak, így pl. a betanítás megszervezésére hivatkozás. Az előzetes piaci felmérésre hivatkozás nem mentesíti az ajánlatkérőt attól, hogy a kkv-k érdekében és a minél szélesebb körű verseny érdekében az összevont beszerzés folytán mérlegeljen olyan bontási lehetőséget is, amely egy-egy részes ajánlatkérő esetén pl. a szoros értelemben vett funkcionális egységekre hivatkozással más megítélés alá esett volna. Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a kórházi ágyak és a kapcsolódó orvosi eszközök tekintetében a szakmai és funkcionális egységre, ennek következtében a Kbt. 61. § (4)

bekezdése és 50. § (4) bekezdése szerinti jogsértés téves megállapítására.

A részekre bontási kötelezettség másik, érintett tárgyköre, az ágyneműk együttes beszerzésének kérdése tekintetében a bíróság rögzíti, hogy a féli nyilatkozatként értékelhető szakmai álláspont (Magyar Ápolási Igazgatók Egyesülete elnökének nyilatkozata) e kérdésben az arra való hivatkozás, hogy a különféle betegágyak mellé rendelt egy-egy rend ágynemű és tartozékai szakmai szempontból egységet képeznek. A hivatkozott szempont azonban nem szakmai szempont, hanem célszerűségi megfontolás, amely nem vezethető vissza szakmagyakorlási kérdésekre. Az azonnali

beállíthatóságra hivatkozásnál a multifunkciós betegágyak és kapcsolódó egészségügyi eszközök alkotta egységek vizsgálatánál kifejtett, a mérlegelési szempontokra és annak gyakorlása követelményei tekintetében kifejtetteket a bíróság fenntartja. A konzorciális beszerzés folytán nagyságrendi emelkedés a beszerzés értékében és volumenében, illetve a közbeszerzésben a felperes által betöltött szerepe mind olyan sajátos körülmények, amelyeket a megítélés során értékelni szükséges. A felperes által hivatkozott, Irányelv preambulumban megerősített mentesülési feltétel a tárgyi esetben nem hivatkozható, a felperes feladata és terhe a közös beszerzés, annak nagyságrendje által jelentkező, a konzorciumon belüli logisztikai, elosztási és adminisztratív feladatok ellátása. Az Irányelvben megfogalmazott közösségi jogalkotói cél, a kkv-k támogatása az érintett termékek esetében még könnyebben megvalósítható, mint a korlátozottabb orvostechikai eszközök piacán, így a részekre bontás nem lett volna mellőzhető. Az alperes e körben is helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy a felperes megsértette a Kbt. 61. § (4) és 50. § (4) bekezdését. A folyamatba épített ellenőrzés nem mentesülési ok, a felperest a közbeszerzési eljárással összefüggésben ajánlatkérőként terhelő kötelezettségek alóli mentesülés érdekében a folyamatba épített ellenőrzés mentő körülményként nem hivatkozható, a jogi szabályozás arra nem ad lehetőséget. Megjegyzendő, hogy ez az igazgatási típusú ellenőrzés kifejezetten a felperes, mint ajánlatkérő számára biztosított mérlegelés lehetőségét nem érinthette volna.

A Kbt. 65. § (2) bekezdés harmadik mondata az alkalmassági követelményeknek az eljárást megindító felhívásban való pontos megjelölését várja el. E követelmény valóban összefüggésben értelmezendő a Kbt. 50. § (4) bekezdésében elvi éllel kimondott tétellel, hogy a felhívásnak és a többi közbeszerzési dokumentumnak minden esetben biztosítania kell, hogy annak alapján a gazdasági szereplők egyenlő eséllyel megfelelő ajánlatot tehessenek, illetve részvételi jelentkezést nyújthassanak be, mert ez az esélyegyenlőség, az egyenlő elbánás és verseny tisztaságára vonatkozó alapvető rendelkezések egyik tételes jogi megjelenése. A felhívás III. 1.3) M2. pontban az ajánlatkérő egy igazolási mód, a fotódokumentáció benyújtását írta elő. Az előírás nyelvtani értelmezésével valóban az állapítható meg, hogy abból alkalmassági minimum követelményre, hasonlóan műszaki elvárásra vonatkozó határozott tartalomra nem lehet visszakövetkeztetni, milyen tartalmi hiány folytán válik alkalmatlanná egy ajánlattevő / közös ajánlattevő. Azaz, hogy a fotódokumentációval mit és milyen határokon belül, ezen túlmenően pedig mit kell / lehet gyártói nyilatkozattal igazolni.

A felperes által hivatkozott egyértelműség és józan észnek megfelelő eljárást Kbt. 65. §-a és a kapcsolódó alacsonyabb szintű jogszabályok rendszeréből álló szabály-rendszerből nem lehet visszakövetkeztetni. A szabályozásban megjelenő alapvető védelem csak pontos tételes szabályokkal, azok követésével és e körben a felhívás alkalmassági követelmények tételes számbavételével és azok igazolása rendjének meghatározásával valósulhat meg, ez jelenti ugyanis a Kbt. 65. § (2) bekezdés harmadik mondata szerinti, eljárást megindító felhívással szemben támasztott követelmény. A tárgyi ügyben ez azt jelenti, hogy az alkalmassági feltételként meghatározott, megajánlandó termékekre vonatkozóan meg kellett volna határozni, hogy milyen

tulajdonságot, műszaki tartalmat kellett volna az alkalmassághoz fényképes dokumentációval és mit gyártói igazolással alátámasztani. Ennek ismeretében dönthet az ajánlattevő arról, hogy az alkalmassági feltétel igazolására képes lesz-e, s ezért nem releváns az, hogy az igazolásokat mikor kell benyújtani. A fotódokumentáció előírása oly mértékben pontatlan, hogy abból a nyelvtani értelmezés révén kétség nélkül nem állapítható meg, hogy a megajánlott egy-egy termékek közül csak egy darabra, s nem az összesre vonatkozóan várta el a felperes annak benyújtását. E bizonytalansági tényező a kifejtettek miatt nem a józan észnek megfelelő eljárással orvoslandó utóbb az ajánlattevők által, hanem az értelmezési kétséget elkerülő, az alkalmassági feltételeket és az igazolás rendjét pontosan rögzítő szabályozásnak megfelelő ajánlatkérői eljárással kellett volna elejét venni. Ennélfogva az alperes helytálló következtetésre jutott akkor, amikor a Kbt. 50. § (4) és 65. § (2) bekezdés sérelmét állapította meg.

A bíróság kiszabása és annak összege megállapításához kapcsolódó határozati döntésrészt és indokolást a felperes - többek között - arra hivatkozással vitatta, hogy a bíróság összegének

megállapítása során az alperes eltért a saját gyakorlatától, amit az általa hivatkozott eseti döntések igazolnak. A felperes e kifogása, mely szerint az alperes a saját bíróságkiszabási gyakorlatától eltérve, lényegesen magasabb összegben szabott ki bíróságot a terhére, nem megalapozott. A Kbt. 165. § (11) bekezdés nem írja elő a jogalkalmazó alperes saját bíróságkiszabási gyakorlatához igazodást. Jogalkalmazó szervként az eseti, egyedi tényállásokra alapított döntéseiben megvalósuló szankcionálási gyakorlata nem mérce, éppen azért, mert minden esetben az érintett ügyek egyedi tényállási elemei nyertnek értékelést. A jogszerűség szempontjából a biztosított bírói út az, amely az esetleges túlkapások elleni védelemként szolgál. A bíróság szintén az egyes ügyek egyedi körülményeinek szakszerű értékelését vizsgálja, eseti döntései precedensként nem hivatkozhatók a jogrendszer eltérő alapjai, az írott jogra épülő jogalkalmazás miatt. Mivel nem a bíróságösszeg megállapításához kapcsolódó mérlegelési jogkörnek nem eleme a bíróságkiszabási gyakorlathoz igazodás, így az ehhez képest a perbeli ügyben történt mérlegelési jogkör gyakorlásának mikéntiségére a Pp. 339/B. § tükrében, a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontja ec) alpontja ellenére sem kellett kitérnie a határozati indokolásrésznek.

A felperes hivatkozott a vele szemben a perbeli határozatot követően meghozott újabb határozatban kiszabott bíróság nagyságrendjére. A Kbt. 165. § (11) bekezdés egyértelmű abban is, hogy csak az képez mérlegelési szempontot, hogy a jogsértő tanúsított-e már jogsértő magatartást, amit az ismételtség körülményére utalással rendelt mérlegelni a jogalkotó. Ez a mérlegelés időpontjában egy múltbeli eseményekre vonatkozó mérlegelési szempont, a figyelembe vehető korábbi elmarasztalások számbavételi kötelezettségével jár. Olyan további, érdemi értékelési szempont ide nem kapcsolódik a Kbt. 165. § (11) bekezdése alapján, hogy ugyanazon személlyel szemben az ügy egyedi körülményeinek összességében történő értékelésére vonatkozó felhatalmazás ellenére a fokozatosság követelményével áttört lenne a mérlegelési jogkör, s ennek alapján csak egyre magasabb vagy alacsonyabb összegű bíróságok lennének kiszabhatóak.

A közbeszerzés becsült értéke értékéhez képest a százalékos mértéknek a bíráságotra vonatkozó mérlegelési jogkör gyakorolhatóságának határai meghatározása szempontjából van jelentősége, a Kbt. 165. § (11) bekezdése a figyelembe veendőként meghatározott érték tekintetében nem tartalmaz százalékok mértékeket, sávot, így csak az eset összes körülményének értékelése körébe sorolt egy szempontról van szó, amelyre vonatkozóan nem visszakövetkeztethető semmilyen gyakorlat és abból azonosítható, önálló szempont rendszer, aminek jogalkalmazói meghatározása engedett lenne, és a már kifejtettek szerint számonkérhető volna. A szabályozás rugalmas, épp arra ad lehetőséget, hogy több enyhítő körülmény értékelése megjelenhessen a

becsült érték relációjában is, és a jogsértő számára is kedvező döntés születhessen.

A felperes további szempontok nem megfelelő értékelésére nem tért ki, így a bíróság a kereseti indokolás szabta kereten belül elvégzett felülvizsgálat során nem állapította meg azt, hogy a bíróságra vonatkozó döntésrész és jogi indokolás jogszabálysértő lenne.

A felperesnek az alperes határozata bírósági felülvizsgálatára irányuló keresete - a kifejtettek miatt - megalapozatlan, azt a bíróság a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján elutasította.

A bíróság felperes által előterjesztett keresetre a jogtanácsos által képviselt alperes írásbeli ellenkérelmi nyilatkozatának elkészítésével járó jogi munka díját, valamint a perben tartott tárgyaláson a képviselő ellátásával felmerült költséget - a pertárgy értékre is figyelemmel - összesen 100.000,- forintban állapította meg a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján végzett mérlegeléssel, és a Pp. 77. §-a alapján rendelkezett a perben a perköltség viselése tárgyában akként, hogy a pereszteségére tekintettel a felperes viseli a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a Pp. 75. § (1) bekezdése alapján a perköltségnek minősülő költségeket.

A kereseti illetékre vonatkozó rendelkezés a közigazgatási a keresetindítás időpontjára tekintettel alkalmazandó, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 37. § (1) bekezdésén, 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti közigazgatási peres kereseti illetékrésznek az állam általi viseléséről az felperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjára tekintettel az

bírósági eljárásban alkalmazható költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-ra alapítottan.

Az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (5) bekezdése zárja ki. A jogerős ítélet felülvizsgálata Kúriától a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján az ítélet kézbesítésétől számított 60 napon belül kérhető. A felülvizsgálati kérelmet Kúriához címzetten a Fővárosi Törvényszéknél kell jogi képviselő útján az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint előterjeszteni. A Pp. 73/A. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében a jogi képviselő a Kúria előtti eljárásban az ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára kötelező. Kötelező jogi képviselő esetén a Pp. 73/B. § (1) bekezdése szerint a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata, így a felülvizsgálati kérelem is hatálytalan, kivéve, ha a fél pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő, vagy a Kúria egyéb okból (például elkészttség miatt) köteles elutasítani a felülvizsgálati kérelmet.

Budapest, 2018. május 2.

dr. Robotka Imre s.k. bíró